

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนแรก จะเป็นการเสนอลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่าง โดยการบรรยายผลการแจกแจงความถี่เป็นร้อยละของจำนวนประชากรตัวอย่าง จำแนกตามสถาบัน ชั้นปีที่กำลังศึกษา เพศ อายุ สถานศึกษาก่อนเรียนระดับอุดมศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ สำหรับอาจารย์จำแนกตามสถาบัน คณะที่สังกัด เพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง ทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ใน 4 สถาบัน รวมทั้งหมด 9821 คน ซึ่งเป็นเพศชาย 25.2% เพศหญิง 74.8% และอาจารย์ประจำรวมทั้ง 4 สถาบัน 176 คน เพศชาย 23.9% และเพศหญิง 76.1%

ระดับอายุของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อายุระหว่าง 20-25 ปี มีจำนวนมากที่สุด ประมาณ 72.3% รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี มี 26.6% และอาจารย์ อายุระหว่าง 25-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด ประมาณ 79% รองลงมาคืออายุมากกว่า 35 ปี มี 14.8%

ลักษณะการเรียนในสถานศึกษาก่อนที่นักศึกษาจะมาเรียนระดับอุดมศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนมากจะเรียนแบบสหศึกษา มีประมาณ 73.7% เรียนเฉพาะนักศึกษาชายและหญิง มีจำนวนน้อย ประมาณ 7.8% และ 18.5% ตามลำดับ

คุณวุฒิของอาจารย์ประจำพบว่า จำนวนอาจารย์จบปริญญาโทมีมากที่สุด ประมาณ 55.7% รองลงมาคือ จบปริญญาตรี มี 40.3% จบปริญญาเอกมี 1.7%

ทางด้านที่พักขณะกำลังศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนมากพักอยู่กับบิดามารดา มีประมาณ 51.9% รองลงมาจะอยู่หอพักหรือบ้านเช่า 28.7%

เกี่ยวกับรายได้ของผู้ปกครองพบว่าผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาท มีประมาณ 43.2% รองลงมาได้ระหว่าง 5,001-8,000 บาท ประมาณ 27% ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายและรับราชการประมาณ 50.6% และ 25.4% ตามลำดับ

✕ นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนและที่พัก นักศึกษาส่วนมากได้เงินจากตัวปกครอง เดือนละ 1,001-2,000 บาท มีประมาณ 51.4% รองลงมาได้รั้ม 2,001-3,000 บาท มีประมาณ 24.9% และในแต่ละเดือน นักศึกษาจะใช้จ่ายในด้านอาหาร เครื่องแต่งกาย การพักผ่อน และอุปกรณ์การศึกษาประมาณ 73.4%, 67%, 56.5% และ 54.4% ตามลำดับ

ในการเดินทางไปยังสถานศึกษา นักศึกษาส่วนมากเดินทางโดยใช้รถประจำทาง มี 63.6%

เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว นักศึกษาส่วนมากไม่มีปัญหา มี 77.1% มีปัญหาอยู่ 22.9%

สำหรับการแจกแจงรายละเอียดในหัวข้ออื่น ๆ จะชี้แจงไว้ในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

3.1 ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรนักศึกษา

ลักษณะทั่วไปของประชากร		จำนวนนักศึกษา (คน)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ	ชาย	247	25.2
	หญิง	735	74.8
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	261	26.6
	20-25 ปี	710	72.3
	มากกว่า 25 ปี	11	1.1
กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	292	29.7
	ชั้นปีที่ 2	256	26.1
	ชั้นปีที่ 3	268	27.3
	ชั้นปีที่ 4	138	14.1
	สูงกว่าชั้นปีที่ 4	28	2.8

ลักษณะทั่วไปของประชากร	จำนวนนักศึกษา(คน)	คิดเป็นร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	935	95.2
คริสต์	37	3.8
อิสลาม	8	0.8
อื่น ๆ	2	0.2
ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	365	37.2
ต่างจังหวัด	617	62.8
สถานศึกษาก่อนที่จะมาเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นสถานศึกษาแบบ		
สหศึกษา	724	73.7
เฉพาะนักเรียนชาย	76	7.8
เฉพาะนักเรียนหญิง	182	18.5
งานพิเศษ		
ไม่มี	904	92.1
มี	78	7.9
ที่พัก		
หอพักหรือบ้านเช่า	282	28.7
พักอยู่กับบิดามารดา	510	51.9
อาศัยญาติหรือผู้อื่น	152	15.5
อื่น ๆ	38	3.9
การเดินทางมาศึกษา		
รถเมล์ รถรับจ้าง	624	63.6
รถยนต์	113	11.5
รถจักรยาน	15	1.5
รถจักรยานยนต์	182	18.5
เดิน	35	3.6
อื่น ๆ	13	1.3

ลักษณะทั่วไปของประชากร	จำนวนนักศึกษา(คน)	คิดเป็นร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ	249	25.4
รัฐวิสาหกิจ	78	7.9
รับจ้าง	82	8.3
ค้าขาย	497	50.6
เกษตรกร	47	4.8
อื่น ๆ	29	3.0
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	39	4.0
3,000-5,000 บาท	254	25.8
5,001-8,000 บาท	265	27.0
มากกว่า 8,000 บาท	424	43.2
นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนและที่พัก ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	188	19.1
1,000-2,000 บาท	505	51.4
2,001-3,000 บาท	244	24.9
มากกว่า 3,000 บาท	45	4.6
ค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเล่าเรียนและที่พัก ใช้จ่ายในด้าน		
เครื่องแต่งกาย	658	67.0
อาหาร	721	73.4
หนังสือ ตำรา วัสดุอุปกรณ์การเรียน	534	54.4
พักผ่อนหย่อนใจ	555	56.5
ยารักษาโรค	209	21.3

ลักษณะทั่วไปของประชากร		จำนวนนักศึกษา (คน)	คิดเป็นร้อยละ
บุคลากรด้านเศรษฐกิจ	เข้าร่วมกิจกรรม	177	18.0
	อื่น ๆ	44	4.5
	มีปัญหา	225	22.9
	ไม่มีปัญหา	757	77.1

ตารางที่ 2 ^{9/107} ลักษณะทั่วไปของประชากรอาจารย์

ลักษณะทั่วไปของประชากร		จำนวนอาจารย์ (คน)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ	ชาย	42	23.9
	หญิง	134	76.1
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	11	6.2
	25-35 ปี	139	79.0
	มากกว่า 35 ปี	26	14.8
การศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	71	40.3
	ปริญญาโท	98	55.7
	ปริญญาเอก	3	1.7
	อื่น ๆ	4	2.3
วิชาที่สอนส่วนใหญ่สังกัดอยู่ใน	คณะบัญชี	33	21.2
	คณะบริหารธุรกิจ	49	31.4

ลักษณะทั่วไปของประชากร	จำนวนอาจารย์(คน)	คิดเป็นร้อยละ
คณะนิติศาสตร์	3	1.9
คณะนิเทศศาสตร์	2	1.3
คณะมนุษยศาสตร์	31	19.9
คณะเศรษฐศาสตร์	6	3.8
คณะสังคมศาสตร์	10	6.4
คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค	9	5.8
คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี	3	1.9
คณะวิทยาศาสตร์	10	6.4
อื่น ๆ	-	-

3.2 ตารางที่ 3

เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกาย โดยการบรรยายผลการแจกแจงเป็นร้อยละของจำนวนตัวอย่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. แบบสอบถามจากนักศึกษา

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1	คนไทยส่วนใหญ่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	49.1	19.5	31.4
2	ในปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกเกี่ยวกับการแต่งกายได้แพร่หลายเข้ามามีอิทธิพลต่อการแต่งกายของคนไทย	93.7	2.3	4.0

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
3	การแต่งกายขณะอยู่ในสถาบัน นักศึกษาควรแต่งกายตามระเบียบของสถาบันนั้น	75.7	12.5	11.8
4	การแต่งกายขณะอยู่ในสถาบัน นักศึกษาไม่ควรแต่งกายตามสมัยนิยมจนเกินขอบเขตของการเป็นนักศึกษา	88.4	5.8	5.8
5	การแต่งกายที่สุภาพ เรียบร้อย แสดงถึงคุณลักษณะ ของความเป็นบุคคลที่พึงประสงค์	86.6	5.5	7.9
6	การแต่งกายเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดง ให้เห็นถึงการมีระเบียบวินัยของนักศึกษา	87.6	6.7	5.7
7	เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดง ให้เห็นถึงการพ้นสภาวะจากการ เรียนระดับมัธยมศึกษา เข้าสู่การเรียนระดับอุดมศึกษา	76.4	14.1	9.5
8	เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดง ให้เห็นถึงสภาวะจากวัยเด็ก เข้าสู่วัยรุ่น	72.6	15.6	11.8
9	นักศึกษามีความเห็นคล้อยตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่มหาวิทยาลัยกำหนด	56.1	23.6	20.3
10	ความเห็นต่อการยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่มหาวิทยาลัยกำหนด	43.2	56.2	0.6

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
11	จากข้อ 10 เหตุผลที่เห็นด้วยต่อการยกเลิก 11.1 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้สิ้นเปลือง ✓ 11.2 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่ทันสมัย ✓ 11.3 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้แตกต่างจากบุคคลอื่น 11.4 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการกระทำ กิจกรรม 11.5 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความจำเจ เบื่อหน่าย 11.6 เครื่องแบบนักศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา 11.7 อื่น ๆ	111 86 67 188 213 261 0	26.2 20.3 15.8 44.3 50.2 61.6 0
12	จากข้อ 10 เหตุผลที่ไม่เห็นด้วยต่อการยกเลิก 12.1 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ได้รับสิทธิพิเศษจากสังคม 12.2 เครื่องแบบนักศึกษาเหมาะสมกับงานทุกโอกาส 12.3 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สิ้นเปลือง 12.4 เครื่องแบบนักศึกษาสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง 12.5 เครื่องแบบนักศึกษา เป็นสิ่งหนึ่งที่จะสร้างความมี ระเบียบวินัยขึ้นในสังคม 12.6 ทำให้นักศึกษารู้จักยอมรับกฎระเบียบวินัยของการ อยู่ร่วมกันในสังคม 12.7 เครื่องแบบนักศึกษาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่า กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน 12.8 อื่น ๆ	244 262 293 226 375 332 343 7	44.2 47.5 53.1 40.9 67.9 60.1 62.1 1.3

3.3 ข. แบบสอบถามจากอาจารย์ประจำ

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1	คนไทยส่วนใหญ่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	68.2	9.1	22.7
2	ในปัจจุบัน วัฒนธรรมตะวันตกเกี่ยวกับการแต่งกายได้แพร่หลาย เข้ามามีอิทธิพลต่อการแต่งกายของคนไทย	94.3	2.3	3.4
3	การแต่งกายขณะอยู่ในสถาบัน นักศึกษาคณะแต่งกายตามระเบียบของสถาบันนั้น	92.6	4.0	3.4
4	การแต่งกายขณะอยู่ในสถาบัน นักศึกษาไม่ควรแต่งกายตามสมัยนิยมจนเกินขอบเขตของการเป็นนักศึกษา	95.5	2.8	1.7
5	การแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย แสดงถึงคุณลักษณะของความเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ (มีบุคลิกดี)	93.2	1.1	5.7
6	การแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นถึงการมีระเบียบวินัยของนักศึกษา	90.9	1.7	7.4
7	เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการหันสภาวะจากการเรียนระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่การเรียนระดับอุดมศึกษา	57.9	27.3	14.8
8	เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการหันสภาวะจากวัยเด็ก เข้าสู่วัยรุ่น	65.9	22.2	11.9
9	ท่านมีความเห็นคล้ายตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่มหาวิทยาลัยกำหนด	85.8	5.1	9.1
10	ความเห็นต่อการยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่มหาวิทยาลัยกำหนด	8.5	89.8	1.7

B → -25-1 5 x 100
13

ลำดับที่	รายการรวมจิตใจเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
11	จากข้อ 10 เหตุผลที่เห็นด้วยต่อการยกเลิก		
11.1	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้สิ้นเปลือง	5 13	38.5
11.2	เครื่องแบบนักศึกษาไม่ทันสมัย	2 13	15.4
11.3	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้แตกต่างจากบุคคลอื่น	6 13	46.2
11.4	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม	5 13	38.5
11.5	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความจำเจเบื่อหน่าย	2	15.4
11.6	เครื่องแบบนักศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา	11 13	84.6
11.7	เป็นสิทธิ์ส่วนบุคคลที่ต้องการอิสระในการแต่งกาย	6	46.2
11.8	อื่น ๆ	0	0
12	จากข้อ 10 เหตุผลที่ไม่เห็นด้วยต่อการยกเลิก		
12.1	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ได้รับสิทธิพิเศษจากสังคม	20 143	14.0
12.2	เครื่องแบบนักศึกษาเหมาะสมกับงานทุกโอกาส	29 143	20.3
12.3	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สิ้นเปลือง	36 163	25.2
12.4	เครื่องแบบนักศึกษาเป็นสิ่งที่น่าที่จะสร้างความมีระเบียบวินัยขึ้นในสังคม	46	32.2
12.5	เครื่องแบบนักศึกษาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่ากำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน	43	30.1
12.6	ทำให้นักศึกษารู้จักยอมรับกฎระเบียบวินัยของการอยู่ร่วมกันในสังคม	42	29.4
12.7	อื่น ๆ	7 100	4.9

1002

3.4 ตารางที่ 4

ก. ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน (จากนักศึกษา)

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1	ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน		
1.1	สถาบันที่กำลังศึกษาเป็นสถาบันเอกชน	272	28.2
1.2	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม	285	29.5
1.3	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน	181	18.7
1.4	เครื่องแบบนักศึกษาไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องตามแฟชั่นสมัยนิยม	210	21.7
1.5	เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความจำเจเบื่อหน่าย	406	42.0
1.6	องค์กรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา ไม่มีบทบาทในการชี้แนะทางการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ	141	14.6
1.7	อาจารย์ผู้สอนและบุคลากรในสถาบันและเลยในการชี้แนะทางการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ	111	11.5
1.8	จำนวนชั่วโมงเรียนในบางวันมีน้อยจึงไม่อยากแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	629	65.1
1.9	สถานศึกษาไม่มีมาตรการในการลงโทษผู้ที่ไม่ทำตามระเบียบ	184	19.0
1.10	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน บุคลากร เกี่ยวกับการแต่งกายมีความเห็นไม่ตรงกัน ทำให้นักศึกษาตัดสินใจไม่ได้ว่าจะปฏิบัติตามบุคคลใด	114	11.8

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
	1.11 สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว	131	13.6
	1.12 ฐานะทางเศรษฐกิจ	208	21.5
	1.13 ตัวอย่างจากเพื่อน	408	42.2
	1.14 อื่น ๆ	55	5.7
2	บุคคลที่เป็นแบบอย่างต่อการแต่งกายในขณะศึกษา		
	2.1 รุ่นพี่	614	62.5
	2.2 รุ่นน้อง	81	8.2
	2.3 เพื่อนต่างเพศ	76	7.7
	2.4 เพื่อนร่วมชั้นเรียน	519	52.9
	2.5 เพื่อนต่างสถาบัน	277	28.2
	2.6 อื่น ๆ เช่น ตัวเอง	120	12.2
3	ในกรณีที่หามีคูรัก บทบาทของคูรักที่มีต่อการแต่งกายเวลาไปศึกษา		
	3.1 คูรักต้องการให้แต่งกายสวยงามตามสมัยนิยม	117	13.5
	3.2 คูรักต้องการให้แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ	175	20.2
	3.3 คูรักไม่มีบทบาทต่อการแต่งกาย	575	66.3
4	สถาบันให้อิสระเสรีแก่นักศึกษา เรื่องการแต่งกายขณะไปศึกษา		
	4.1 ให้อิสระ	247	25.2
	4.2 ไม่ให้อิสระ	383	39.0
	4.3 ไม่แน่ใจ	352	35.8
5	องค์การหรือบุคคลที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา		
	5.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษา	437	44.5

ลำดับ	รายการความผิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
	5.2 ฝ่ายวิชาการ	121	12.3
	5.3 ฝ่ายประชาสัมพันธ์	39	4.0
	5.4 ผู้บริหาร	158	16.1
	5.5 อาจารย์ผู้สอน	398	40.5
	5.6 อาจารย์ที่ปรึกษา	220	22.4
	5.7 รุ่นที่	127	12.9
	5.8 อื่น ๆ	121	12.3
6	มาตรการที่สถาบันใช้ลงโทษนักศึกษาที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ		
	6.1 ตักเตือน	649	66.1
	6.2 หักคะแนน	439	44.7
	6.3 ภาคทัณฑ์	295	30.0
	6.4 ไล่ออก	60	6.1
	6.5 ไม่ให้เข้าชั้นเรียน	400	40.7
	6.6 ไม่ให้เข้าห้องสอบ	501	51.0
	6.7 ยึดเครื่องแต่งกายที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ	114	11.6
	6.8 เฉย ๆ	87	8.8
	6.9 อื่น ๆ	46	4.7

ข. ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต่างกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน
(จากอาจารย์)

ลำดับ	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1	ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาต่างกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน		
	1.1 สถาบันที่กำลังศึกษา เป็นสถาบัน เอกชน	47	26.7
	1.2 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม	16	9.1
	1.3 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน	23	13.1
	1.4 เครื่องแบบนักศึกษาไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องตามแฟชั่นสมัยนิยม	106	60.2
	1.5 เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความงำเงา เบื่อหน่าย	99	56.3
	1.6 องค์การที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา ไม่มีบทบาทในการชี้แนะทางการต่างกายที่ถูกต้องตามระเบียบแก่นักศึกษา	45	25.6
	1.7 อาจารย์ผู้สอนและบุคลากรทุกคนในสถาบัน ละเลยในการชี้แนะทางการต่างกายที่ถูกต้องตามระเบียบแก่นักศึกษา	61	34.7
	1.8 จำนวนชั่วโมงเรียนในบางวันมีน้อย ทำให้นักศึกษาไม่อดทนแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	85	48.3
	1.9 สถานศึกษาไม่มีมาตรการในการลงโทษผู้ที่ไม่ทำตามระเบียบ	70	39.8
	1.10 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน บุคลากร เกี่ยวกับการต่างกายมีความเห็นไม่ตรงกัน ทำให้นักศึกษาตัดสินใจไม่ได้ว่าจะปฏิบัติตามบุคคลใด	51	29.0

ลำดับที่	รายการรวมเกิดขึ้น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
	1.11 ตัวอย่างจากเพื่อน	112	63.6
	1.12 ฐานะทางเศรษฐกิจ	62	35.2
	1.13 สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว	44	25.0
	1.14 อื่น ๆ	14	8.0
2	สถาบันให้อิสระเสรีแก่นักศึกษา เรื่องการแต่งกายขณะไปศึกษา		
	2.1 ให้อิสระ	50	28.4
	2.2 ไม่ให้อิสระ	116	65.9
	2.3 ไม่แน่ใจ	10	5.7
3	การแต่งกายของนักศึกษาในสถาบัน		
	3.1 นักศึกษาส่วนมากแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ	106	60.2
	3.2 นักศึกษาส่วนมากแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ	55	31.3
	3.3 อื่น ๆ	15	8.5
4	มาตรการที่สถาบันฯ ชี้แจงโทษนักศึกษาที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ		
	4.1 ตักเตือน	149	84.7
	4.2 หักคะแนน	69	39.2
	4.3 ภาคทัณฑ์	44	25.0
	4.4 ไล่ออก	5	2.8
	4.5 ไม่ให้เข้าชั้นเรียน	77	43.8
	4.6 ไม่ให้เข้าห้องสอบ	95	54.0
	4.7 ยึดเครื่องแต่งกายที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ	18	10.2
	4.8 เฉย ๆ	28	15.9
	4.9 อื่น ๆ	16	9.1

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
5	ในสถาบันของท่าน อาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารมีส่วนเกี่ยวข้องกับ เรื่องการแต่งกายของนักศึกษาหรือไม่ 5.1 มีส่วนเกี่ยวข้อง 5.2 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง 5.3 ไม่แน่ใจ	148 25 3	84.1 14.2 1.7
6	อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับ เรื่องการแต่งกายของ นักศึกษาหรือไม่ 6.1 มีส่วนเกี่ยวข้อง 6.2 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง 6.3 ไม่แน่ใจ	147 25 4	83.5 14.2 2.3
7	ความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ การร่วกล่าวตักเตือน การแต่งกายของนักศึกษา 7.1 ให้ความร่วมมือ 7.2 ไม่ให้ความร่วมมือ 7.3 ไม่แน่ใจ	75 18 83	42.6 10.2 47.2
8	องค์กรหรือบุคคลที่มีบทบาทและอำนาจในการลงโทษนักศึกษา ที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ 8.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษา 8.2 ฝ่ายวิชาการ 8.3 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 8.4 ผู้บริหาร 8.5 อาจารย์ผู้สอน 8.6 อาจารย์ผู้ปกครอง 8.7 อาจารย์ที่ปรึกษา 8.8 รุ่นพี่ 8.9 อื่น ๆ	112 13 3 19 66 60 44 3 19	63.6 7.4 1.7 10.8 37.5 34.1 25.0 1.7 10.8

จากตารางที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็น เรื่องการแต่งกาย พบว่า

นักศึกษาเห็นด้วยที่คนไทยส่วนใหญ่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย มี 49.1% และนักศึกษาบางส่วนไม่แน่ใจ มี 31.4% สำหรับอาจารย์ เห็นด้วยมี 68.2% ไม่แน่ใจมี 22.7% ในขณะเดียวกัน นักศึกษาเห็นด้วยที่ปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกเกี่ยวกับการแต่งกาย ได้แพร่หลายเข้ามามีอิทธิพลต่อการแต่งกายของคนในเมืองไทย ประมาณ 93.7% และอาจารย์ก็เห็นด้วย มี 94.3% การแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย แสดงคุณลักษณะ ของความเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ มีบุคลิกภาพที่ดี นักศึกษาเห็นด้วย 86.6% อาจารย์เห็นด้วย 93.2%

นักศึกษาเห็นด้วยที่เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการหันสภาวะจากการเรียนระดับมัธยมศึกษา เข้าสู่การเรียนระดับอุดมศึกษา หรือจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น แต่อาจารย์ไม่เห็นด้วย

การแต่งกายขณะอยู่ในสถาบัน นักศึกษาเห็นด้วยที่ควรจะต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน มีประมาณ 75.7% และเห็นด้วยที่นักศึกษาไม่ควรแต่งกายตามสมัยนิยมจนเกินขอบเขตของการเป็นนักศึกษา มี 88.4% และเห็นด้วยที่ว่า การแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีระเบียบวินัย มีประมาณ 87.6% สำหรับอาจารย์ ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน

จากการสอบถามความเห็นต่ออาจารย์คณะ เบี่ยงว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด พบว่า นักศึกษาส่วนหนึ่งเห็นด้วย ที่ต้องจรรยาภคมี 43.2% และอีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วย 56.2%

เหตุผลที่นักศึกษา เห็นว่าควรยกเลิก เบี่ยงว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด (เรียงตามจำนวนเปอร์เซ็นต์จากมากไปหาน้อย)

1. เครื่องแบบนักศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา
2. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความงำเงา เบื่อหน่าย
3. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม
4. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้สิ้นเปลือง

5. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่ทันสมัย
6. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ดูแตกต่างจากบุคคลอื่น
7. นักศึกษาต้องการมีอิสระในการแต่งกาย

เหตุผลที่นักศึกษาเห็นว่าไม่ควรยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด (เรียงตามจำนวนเปอร์เซ็นต์จากมากไปหาน้อย)

1. เครื่องแบบนักศึกษาเป็นสิ่งที่ จะสร้างความมีระเบียบวินัยขึ้นในสังคม
2. เครื่องแบบนักศึกษาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในสถาบันใด
3. ทำให้นักศึกษารู้จักยอมรับกฎระเบียบวินัยของ การอยู่ร่วมกันในสังคม
4. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สิ้นเปลือง
5. เครื่องแบบนักศึกษาเหมาะสมกับงานทุกโอกาส
6. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ได้รับสิทธิพิเศษจากสังคม
7. เครื่องแบบนักศึกษารสร้างความเชื่อมั่นให้กับตัวเอง

และอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ไม่ควรยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย

เหตุผล เช่นเดียวกันกับของนักศึกษา

จากตารางที่ 4

พบว่า บุคคลที่เป็นแบบอย่างต่อการแต่งกายของนักศึกษาได้แก่ รุ่นพี่และเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งมีจำนวน 62.5% และ 52.9% ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามีคู่รักนั้น พบว่า คู่รักไม่มีบทบาทเกี่ยวกับการแต่งกายแต่อย่างใด ในสถาบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ปรากฏว่ามีนักศึกษาส่วนหนึ่งเห็นว่าสถาบันให้อิสระในการแต่งกายมีประมาณ 25.2% และไม่ให้อิสระมี 39% ส่วนที่เหลือประมาณ 35.8% ไม่แน่ใจว่าสถาบันให้อิสระหรือไม่ให้อิสระในการแต่งกาย

จากความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน เรียงตามจำนวนเปอร์เซ็นต์จากมากไปหาน้อย มีดังต่อไปนี้

1. จำนวนชั่วโมงเรียนไม่บางวันมีน้อย จึงไม่อยากแต่งเครื่องแบบนักศึกษา
2. เลียนแบบการแต่งกายจากเพื่อน
3. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้เกิดความจำเจเบื่อหน่าย
4. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการทำกิจกรรม
5. นักศึกษาไม่พอใจ (ภูมิใจ) ในสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่
6. เครื่องแบบนักศึกษาไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องตามแฟชั่นสมัยนิยม
7. นักศึกษาไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจทำให้ไม่เพียร
8. สถานศึกษาไม่มีมาตรการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบ
9. เครื่องแบบนักศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน
10. องค์กรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ละเลยไม่เข้มงวดในเรื่องการแต่งกาย
11. บุคคลที่เกี่ยวข้อง เรื่องการแต่งกายมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ทำให้นักศึกษาไม่แน่ใจว่าจะปฏิบัติอย่างไร

สำหรับอาจารย์ก็มีความคิดเห็น เช่นเดียวกับกับของนักศึกษา

กรณีที่นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน องค์กรหรือบุคคลที่มีอำนาจในการลงโทษให้แก่ ฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายสวัสดิการนักศึกษา และมาตรการลงโทษนักศึกษาเหล่านั้นได้แก่ การตักเตือน ไม่ให้นักศึกษาเข้าห้องสอบ หักคะแนน ไม่ให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน ภาคตัด และยึดเครื่องแบบที่ไม่ถูกต้อง

สำหรับอาจารย์ผู้สอนซึ่งใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด พบว่า มีอาจารย์ส่วนหนึ่งประมาณ 42.6% ให้ความร่วมมือในการตักเตือนนักศึกษาที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ มี 10.2% ไม่ให้ความร่วมมือ และมีถึง 47.2% ที่ไม่แน่ใจว่าจะตักเตือนหรือไม่ตักเตือน คือวางตัวอยู่ในสายกลาง

3.5 ตารางที่ 5-12

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็น ต่อ ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบัน
กำหนด กับองค์ประกอบต่าง ๆ

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบัน
กำหนด กับ เพศ

เพศ	ความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
นักศึกษาชาย	159	86	245
นักศึกษาหญิง	265	466	731
รวม	424	552	976

χ^2 ค่ารวม 61.4 ระดับความเชื่อมั่น 99% χ^2 เบ็ดตาราง 6.63

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อระเบียบว่า
ด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนดแตกต่างกัน เพศชายเห็นด้วยที่จะให้มีอิสระเสรีในการแต่งกายไป
ศึกษาอยู่ 64.9% ไม่เห็นด้วยมี 35.1% ในขณะที่นักศึกษาหญิงเห็นว่า ไม่ควรจะมีอิสระเสรีใน
การแต่งกายไปศึกษาถึง 63.7% และเห็นด้วยเพียง 36.3% ซึ่งอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาชาย
ชอบแต่งกายตามสบาย ไม่ต้องการพิธีพิธีกัน

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย กับเพศ
ของนักศึกษา โดยการหาค่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนดกับลักษณะการเรียนในสถานศึกษาก่อนที่จะเรียนระดับอุดมศึกษา

ลักษณะการเรียนในสถานศึกษาก่อนที่จะเรียนระดับอุดมศึกษา	ความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
สหศึกษา	330	390	720
เฉพาะนักเรียนชาย	44	32	76
เฉพาะนักเรียนหญิง	50	130	180
รวม	424	552	976

χ^2 ค่ารวม 26.1 ระดับความเชื่อมั่น 99% χ^2 เปิดตาราง 9.21

จากตารางที่ 6 พบว่าสถานศึกษาที่เรียนเฉพาะนักเรียนชาย หรือ เรียนแบบสหศึกษา มีความเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนดไม่แตกต่างกันคือจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อการให้อิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษา มีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่สถานศึกษาที่มีเฉพาะนักเรียนหญิง เห็นว่า ไม่ควรจะให้อิสระเสรีในการแต่งกายในการไปศึกษาถึง 72.2% เห็นด้วยเพียง 27.8%

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับลักษณะการเรียนในสถานศึกษาก่อนเรียนระดับอุดมศึกษา โดยการคำนวณค่า χ^2 -square พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
ชั้นปีที่ 1	122	169	291
ชั้นปีที่ 2	110	144	254
ชั้นปีที่ 3	109	156	265
ชั้นปีที่ 4	64	74	138
ชั้นปีที่สูงกว่าปี 4	19	9	28
รวม	424	552	976

χ^2 จำนวน 7.9014 ระดับความเชื่อมั่น 90% χ^2 เปิดตาราง 7.78

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มีความเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด ไม่แตกต่างกัน คือ จำนวนที่เห็นด้วยในการให้อิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษา กับจำนวนที่ไม่เห็นด้วย ใกล้เคียงกัน แต่นักศึกษาที่เรียนอยู่ชั้นสูงกว่าชั้นปีที่ 4 กลับเห็นว่า สถาบันควรจะให้อิสระเสรีในการแต่งกาย ถึง 67.9% และไม่ควรถูกให้อิสระ 32.1% สาเหตุอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาเหล่านี้แต่งกายตามระเบียบอยู่มาหลายปีจึงเกิดการเบื่อและอยากจะมีอิสระบ้าง

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับชั้นปีที่กำลังศึกษา โดยการหาค่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียนว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับเพศ ของอาจารย์

เพศ	ความคิดเห็นต่อระเบียนว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
อาจารย์ชาย	2	33	35
อาจารย์หญิง	11	110	121
รวม	13	143	156

χ^2 จำนวน 0.407 ระดับความเชื่อมั่น 70% χ^2 เปิดตาราง 1.07 df = 1

จากตารางที่ 8 พบว่า ทั้งอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง ไม่เห็นด้วยที่จะให้นักศึกษามีอิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษา ถึง 94.3% และ 90.9% ตามลำดับ ทั้งนี้ก็เพราะว่าอาจารย์ต้องการให้นักศึกษามีระเบียบวินัย เพื่อศักดิ์ศรีของนักศึกษาเอง ของสถาบัน และเพื่อชื่อเสียงของสถาบันด้วย

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียนว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนดกับเพศของอาจารย์ โดยการหาค่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียนว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับอายุของอาจารย์

อายุ	ความคิดเห็นต่อระเบียนว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
อายุต่ำกว่า 25 ปี	0	9	9
25-35 ปี	11	111	122
อายุมากกว่า 35 ปี	2	23	25
รวม	13	143	156

λ^2 ค่ารวม 0.8914 ระดับความเชื่อมั่น 70% df = 2 λ^2 เปิดตาราง 2.41

จากตารางที่ 9 พบว่า อาจารย์ที่มีช่วงอายุต่าง ๆ คือ อายุต่ำกว่า 25 ปี, 25-35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา นั่นคือ อาจารย์ทั้งหลายไม่เห็นด้วยที่จะให้นักศึกษามีอิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษาถึง 100%, 91% และ 92% ตามลำดับ แสดงว่า ไม่ว่าจะ เป็นอาจารย์วัยรุ่น วัยกลางคน หรือสูงอายุ ก็ยังอยากจะให้นักศึกษาแต่งกายเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับช่วงอายุของอาจารย์ โดยการหาค่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษา สูงสุด	ความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
ปริญญาตรี	6	54	60
ปริญญาโท	7	84	91
ปริญญาเอก	0	3	3
อื่น ๆ	0	2	2
รวม	13	143	156

λ^2 ค่ารวม 0.724 ระดับความเชื่อมั่น 70% df = 3 λ^2 เปิดตาราง 3.66

จากตารางที่ 10 พบว่า ไม่ว่าอาจารย์จะจบการศึกษาระดับไหน ต่างก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันต่อการแต่งกายของนักศึกษา นั่นคือ อาจารย์ที่จบการศึกษาวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ไม่เห็นด้วยที่จะให้อิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษาของนักศึกษาถึง 90%, 92.3% และ 100% ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับวุฒิการศึกษาสูงสุดของอาจารย์ โดยการหาว่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด กับคณะที่อาจารย์สังกัด

คณะที่อาจารย์สังกัด	ความคิดเห็นต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบันกำหนด		รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
บัญชี	3	30	33
นิเทศศาสตร์	0	3	3
มนุษยศาสตร์	3	28	31
สังคมศาสตร์	1	9	10
ศาสนศาสตร์	0	3	3
บริหารธุรกิจ	4	45	49
นิติศาสตร์	0	2	2
เศรษฐศาสตร์	0	6	6
พยาบาลศาสตร์	1	8	9
วิทยาศาสตร์	1	9	10
รวม	13	143	156

χ^2 ค่ารวม 1.54 ระดับความเชื่อมั่น 70% df = 9 χ^2 เปิดตาราง 10.7

จากตารางที่ 11 พบว่า ไม่ว่าคุณาจารย์จะสังกัดอยู่ในคณะใด ก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ว่า อาจารย์ไม่เห็นด้วยที่จะให้นักศึกษาที่มีอิสระเสรีในการแต่งกายไปศึกษาในสถาบัน

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่เกิดต่อระเบียบว่าด้วยการแต่งกายที่สถาบัน
กำหนด กับคณะที่อาจารย์สังกัด โดยการหาค่า Chi-square พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความ
สัมพันธ์กัน

PAYAP UNIVERSITY